

NAJVECI TERORISTICKI NAPAD U ISTORIJI

UZASNO BUDJENJE AMERIKE

U dosad najvećoj terorističkoj akciji u historiji, zasad nepoznata organizacija sinhronizovano je, otetim putničkim avionima i drugim diverzijama, izvršila udar na simbole američke ekonomske i vojne moći u Njujorku i Vasingtonu. Dve letilice pogodile su, u kratkom razmaku, neposredno posle početka radnog vremena dve najviše zgrade u Njujorku, kule Svetskog trgovinskog centra, koje su se zapalile i potom kolapsirale. U isto vreme jedan avion je pogodio zdanje Pentagona u Vasingtonu, dok je u garazi Stejt departmenta eksplodirao jedan automobil. Broj žrtava u momentu zaključivanja ovog izdanja nije zvanično objavljen, ali nezvanične brojke pominju cifru od čak 15.000 poginulih. Za shvatanje dimenzija tragedije treba imati u vidu da samo kroz dve zgrade Trgovinskog centra dnevno prodje oko 150.000 ljudi. Ovi napadi su izazvali užas u Americi i konsternaciju u celom svetu. Kao planetarni događaj

koji su uživo prenosile globalne TV mreže, ovo terorističko nasilje bez presedana bez daha i sa velikim strepnjama pracoeno je u celom svetu. Pocinioci su zasad nepoznati, mada su se kao organizatori javile neke palestinske organizacije, dok su druge demantovale svoju povezanost. Medju najsumnjivijima je ipak teroristička organizacija americkog "neprijatelja broj jedan" Osama bin Ladena, koji je prema nekim vestima juce bio najavio "nevidjen napad na američke ciljeve". Ovo je događaj koji dje u svakom slucaju promeniti Ameriku, kao jedinu preostalu supersilu, uzdrmaco njeno samopouzdanje i unutrašnju sigurnost, sa bez sumnje ozbiljnim posledicama i na medjunarodnom planu. Teroristi su naime uputili svoju poruku racunajuci sa americkim odgovorom. Kako ce Amerika odgovoriti, ostaje da se vidi.

SATNICA DRAME

Teroristički napadi koji su danas zadesili Sjedinjene Američke Drzave sustizali su jedan drugi. Prema podacima dostupnim cetiri sata posle samoubilackih udara avionima u Svetski trgovinski centar, sve je pocelo oko osam sati ujutro po americkom vremenu otmicom prvog aviona:

7:58 - Avion kompanije Junajted erlajnz poleteo je sa aerodroma Logan u Bostonu za Los Andjeles sa 65 putnika i clanova posade.

7:59 - Avion kompanije Amerikan erlajnz poleteo je, takodje, iz Bostona za Los Andjeles sa 92 ljudi.

8:45 - Jedan avion udario je u juzni toranj 110 spratova visokog Svetskog trgovinskog centra (STC) na Menhetnu.

9:03 - Drugi avion udara u severni toranj STC.

9:30 - Predsednik Dzordz Bus se obraca naciji i kaze da se radi o "ociglednom teroristickom napadu".

9:40 - Americka Vazduhoplovna uprava zatvara sve aerodrome u zemlji.

9:45 - Avion udara u Pentagon, sediste Ministarstva odbrane.

10:00 - Juzni toranj STC se rusi i pada na zdanja finansijskog centra Njujorka.

10:10 - Rusi se deo Pentagona.

10:48 - Kompanija Junajted erlajnz saopstava da se juzno od Pitsburga srusio njihov avion koji je leteo iz Njujorka, Nju Dzersi, za San Francisko sa 45 putnika.

11:00 - Rusi se drugi toranj STC.

11:18 - Amerikan erlajnz potvrđuje da su oteta i nestala dva njihova aviona.

11:30 - Junajted erlajnz potvrđuje da se njihov avion koji je leteo iz Bostona za Los Andjeles srusio na nepoznatoj lokaciji, mozda na zdanje STC.

Popisa na Kosovu: Vera i nevera raseljenih

SRPSKE MUKE PO SPISKU

Veliborka Staletovic

Sve dok se Srbima i ostalim nealbancima koji su u poslednje dve godine napustili Kosovo i Metohiju, zbog cega su dobili status interno raseljenih lica, nisu zvanicno obratili najvisi predstavnici savezne i republicke vlasti, potom i Srpske pravoslavne crkve, oni nisu u znatnijem broju dolazili na registraciona mesta. U Nisu je u prvoj nedelji registrovano samo 18 raseljenih kosovskih Srba. U Srbiji je za potrebe registracije otvoren 81 centar, u Crnoj Gori 19 punktova.

Potpomognuta medijskom kampanjom, iako je po mnogima otpocela sa zakasnjem, tek u cetvrtoj nedelji otkako se sprovodi (pocela je 30. jula), registracija je predstavljena kao "najveci drzavni i nacionalni interes". Jedni je predstavljaju kao "novu bitku za Kosovo i opstanak", a neki kao "prelomni momenat" za povratak Srba na Kosovo.

Kampanja: Uplasceni, razocarani i nepoverljivi u prvim danima registracije, Srbi s Kosova nisu znali zasto i zbog cega moraju da se registruju, niti kako da citavu stvar nazovu. Niko u drzavi nije uzeo carobni stapic kojim je mahnulo pred ocima njih oko 200.000 (tacan broj Srba i ostalih nealbanaca koji su napustili Kosovo krece se i do 250.000), ali cinjenica je da su pozivi za registraciju patrijarha Pavla, jugoslovenskog predsednika Vojislava Kostunice, srpskog premijera Zorana Djindjica, kao i Nebojse Covica, predsednika Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju, dozivljeni kao apeli onih kojima treba verovati. Odavno naviknuti na "slepo politicko slusanje", kosovski Srbi dobili su priliku da, ukoliko se u vecem broju pojave na registraciji, pokazu kako se nekadasnje "iritiranje" OEBS-om ili strah od medjunarodne zajednice nece ponoviti a da o Kosovu odlucuju bas oni. Iako registracija ne znaci i izlazak na izbore zakazane za 17. novembar, upucena im je jasna poruka - vazno je da znamo koliko nas ima! "Uspesna registracija je i mocno sredstvo pritiska na medjunarodnu zajednicu, jer svakako nece biti svejedno ako se kaze da preko 200.000 Srba nije izaslo na izbore. To ce, takodje, biti prilika da se utvrdi koliko je kosmetskih Srba bilo pre progona iz pokrajine", smatra premijer Djindjic.

"U Srbiji je do 29. avgusta registrovano 40.272, a u Crnoj Gori 798 raseljenih. To su podaci koje imamo sada, ali se nadamo da ce se broj registrovanih povecavati iz dana u dan", kaze Natasa Mandic iz Komesarijata za izbeglice Republike Srbije. Miroslav Jankovic, poverenik Komesarijata za izbeglice u Leskovcu, kaze da se u poslednjih nekoliko dana povecao broj registrovanih u leskovackoj opstini, pogotovo posle poziva najvisih drzavnih predstavnika. "Ukupno je registrovano 560 ljudi na tacno mesec dana od pocetka registracije, od toga u protekla tri dana cak 260. Nastupi Sande Raskovic-Ivic na lokalnim medijima doprineli su povecanju broja registrovanih. U Leskovcu zivi oko 5.000 raseljenih s Kosova, od cega 3.600 njih ima pravo glasa, pa ocekujemo da ce se svi registrovati do 8. septembra dokad traje registracija, ali moguće je i njeno produzenje."

Prema ovogodisnjim podacima UNHCR-a, najveći broj raseljenih s Kosova i Metohije utociste je pronasao u opstini Kraljevo, gde ih je 19.044, i Kragujevac, u kojoj zivi njih 12.053.

"U Nisu zivi 12.500 raseljenih s Kosova, od toga 7.100 s pravom glasa", kaze Zoran Stefanovic, poverenik Komesarijata za izbeglice u tom gradu. On navodi da je za cetiri nedelje registrovano 2.000 raseljenih. "Juce je doslo oko 300 ljudi, i iz dana u dan broj registrovanih se povecava", kaze Stefanovic.

Strah: I dok u Srbiji postoji saglasnost svih politickih aktera o registraciji raseljenih, Srbi s Kosova jos jednom pokazuju koliko su podeljeni. Okupljeni u nevladinoj organizaciji Kucni prag iz Nisa protive se registraciji i u pocetku su ometali rad mobilnih timova Komesarijata za izbeglice (ima ih 35), pa je, kako Reporter saznaje, intervenisala i policija. Reporterov izvor navodi da "smetnji vise nema jer postoji saglasnost jednih i drugih da ne treba ometati one koji hoce da se registruju". Kucni prag nije jedini koji se protivi registraciji. Milan Ivanovic, predsednik Saveza srpskih nevladinih organizacija s Kosova i Metohije smatra da je "registracija suprotna srpskim interesima". On navodi i da se ona odvija po proslgodisnjim pravilima, kada su registrovani Albanci, kojima je omoguceno da se registruju bez jugoslovenskog drzavljanstva. Procena je, kaze on, da je na glasackom spisku oko milion Albanaca. Drugi argument protiv registracije je da ce se na kraju obavljenog posla na Kosovu podeliti Unmikove licne karte. U Udruzenju porodica nestalih i otetih s Kosova i Metohije kazu da o registraciji nemaju zajednicki stav i da se svako, ukoliko to zeli, slobodno registruje. Nenad Vasic, politikolog s Kosova, smatra da je kampanja za registraciju, koja se sprovodi u saradnji s republickim komesarijatom za izbeglice, dokaz da drzava "najozbiljnije pristupa otvaranju problema i politickih procesa koji vode demokratizaciji politickog sistema Kosova". Registracija je najbolji nacin da se utvrdi konkretan broj ljudi koji su napustili Kosovo, sto ce spreciti manipulaciju brojevima. Procena je da je oko 200.000 nealbanaca napustilo Kosovo. Medjutim, bez obzira na sestonedeljnu registraciju, i uz sve njene eventualne proizvodke, polovina raseljenih nece se registrovati", tvrdi Vasic.

Oliver Ivanovic, predsednik opstinskog odbora SNV Kosovske Mitrovice, smatra da ce biti vrlo tesko ubediti Srbe da se odazovu registraciji, s obzirom na dugotrajnu kampanju prethodne vlasti protiv saradnje s medjunarodnom zajednicom, ali i zbog teskih uslova zivota za Srbe na Kosovu. "Bez obzira na to, vaznost registracije ne mozemo da prenebregnemo jer je postignut pun konzensus savezne i republicke vlade, na celu s predsednikom Kostunicom i premijerom Djindjicom, uz zalaganje Svetog arhijerejskog sinoda SPC-a i patrijarha Pavla. Mislim da niko nema pravo da registraciju tretira kao tek bilo kakvu inicijativu", kaze Ivanovic.

Prodato: "Ne mozemo biti zadovoljni brojem registrovanih u cetvrtoj nedelji registracije, a vremena nemamo jos mnogo. Od Dana Evertsa, sefa misije OEBS-a na Kosovu, zatrazicemo proizvodetak registracije za jos dve nedelje. Pocela je traljavo ali smo kasnije u kampanju ukljucili sve klucne ljude, cija se rec slusa. Nadam se da ce to uroditi plodom. Ljudi su uplasceni da ce posle registracije izaci na izbore i biti prisiljeni na prinudni povratak. Nikome ne pada na pamet da to uradi dok se ne obezbedi bezbednost i sloboda kretanja svih ljudi, a tek posle toga mozemo da govorimo o masovnom povratku. To mora da bude izraz slobodne volje svakog pojedinca", isticie Sanda Raskovic-Ivic, komesar za izbeglice Republike Srbije. Kao razloge loseg odziva registraciji, Nenad Vasic pored "nezadovoljstva dosadasnjim ucinkom Unmika i Kfora, otezane repatrijacije raseljenih, nepostojanja ravnopravnog tretmana svih etnickih zajednica", navodi i da je veliki broj kosovskih Srba prodao nekretnine na Kosovu, te da vise nije zainteresovan za povratak. "Neki su pocinili ratne

zlocine, a kako se registracijom utvrdjuje tacna adresa boravka, zele da izbegnu odgovornost. Medjutim, i trenutni sukobi u DOS-u nepovoljno uticu na registraciju jer ljudi ne znaju kakav ce biti konacan stav o izlasku na izbore".

"Izbori ne zavise od odluke drzave iako je bitan i nas stav. Sve zavisi od medjunarodne zajednice i, ukoliko ispune minimalne zahteve, Srbi ce ucestvovati na izborima. Zasad to izgleda malo verovatno. Ocekujem da se poveca broj ljudi koji ce se registrovati i da narod prepozna da posle duzeg vremena postoji usaglasen stav drzave", kaze Momcilo Trajkovic, predsednik Saveznog komiteta za Kosovo i Metohiju.

Uslove bi mogao i morao da obezbedi Unmik, ali i da istovremeno obaveze kosovske Albance da prihvate norme civilizovanog politickog ponasanja i postovanje ljudskih prava. Neizlaskom na izbore daje se veca sansa albanskim ekstremistima da dobiju legitimitet, a ostale etnicke zajednice nece imati ko da zastupa, pa se njihovi politicki projekti nece razmatrati u buducem kosovskom parlamentu. Ako Srbi ne izadju na izbore, Hans Heckerup, sef civilne misije UN, ima ekskluzivno i diskreciono pravo da imenuje politicke predstavnike srpske etnicke zajednice u institucijama politickog sistema Kosova. Politicka procena je da ce za predsednika Kosova biti predlozen Ibrahim Rugova, za potpredsednika Momcilo Trajkovic, a za predsednika kosovske vlade, kaze carsija, Ramus Haradinaj", kaze Vasic.

Prijavljivanje politickih stranaka i koalicija za izbore zakazane za 17. novembar pocelo je 21. avgusta. Na izbornim listicima naci ce se Demokratski savez Kosova Ibrahima Rugove i tri stranke koje su proizasle iz bivse OKV: Demokratska partija Hasima Tacija, Alijansa za buducnost Kosova Ramusa Haradinaja, ciji je politicki savetnik Mahmut Bakali i Nacionalni pokret za oslobodjenje Kosova, ciji je lider Naim Maljoku. Od 120 poslanickih mesta, koliko ce ciniti kosovski parlament, deset je rezervisano za Srbe, a deset za ostale nacionalne zajednice: jedno Gorancima, dva Turcima, tri Bosnjacima, a cetiri mandata Romima, Askalijama i Egipcanima. Za jedno poslanicko mesto potrebno je 10.000 glasova, pa ako 250.000 Srba s Kosova bude glasalo, to znaci da, pored deset rezervisanih, mogu da dobiju jos 25 mesta u skupstini.

"Srpske partije s Kosova okupljene su u nekoliko grupacija, a vazno je da budu jedinstvene. Na jednoj strani je Srpsko nacionalno vece na celu s episkopom rasko-prizrenskim Artemijem, koji je podrzao registraciju, na drugoj je DSS koji predvodi Marko Jaksic i koji cesto daje kontradiktorne izjave, a koga velikim delom podrzavaju i kosovski socijalisti. Treca grupacija je Srpski pokret otpora s Momcilom Trajkovicem, zatim DS koga poluzvanicno zastupa Oliver Ivanovic, DHSS koji predvodi Rada Trajkovic, te Nenad Radosavljevic iz ND-a. SPO jos uvek trazi svoju poziciju", kaze Vasic.

Cenkanja

"Medjunarodna organizacija za migracije (IOM) iz razlicitih izvora, izmedju ostalog i iz Komesarijata za izbeglice Republike Srbije, ocekivala je registrovanje 152.000 biraca koji odgovaraju propisanim kriterijumima. Medjutim, na osnovu dosad dobijenih informacija, mislimo da ce biti registrovano od 100-120 hiljada interno raseljenih lica. Medju ljudima koji rade u lokalnim IOM-ovim timovima u procesu registracije, ima i interno raseljenih lica", kaze za Reporter Dejvid Earl, regionalni koordinator IOM-OKV (Glasanje van Kosova)

IOM je 17. maja sa OSCE-om potpisao Memorandum razumevanja o organizaciji registracije glasaca nastanjenih van Kosova. Memorandum je potpisala i ministar Sanda Raskovic-Ivic, te su tako tri strane partneri u registraciji koji sprovodi IOM, a nadgleda OEBS.

Dokumenta

Svi koji su rođeni na Kosovu i Metohiji, ili kojima je jedan od roditelja tamo rođjen, koji su u pokrajini ziveli pet i vise godina, bili prinudjeni da ga napuste, a do 17. novembra napunice 18 godina, mogu da se registruju. Prilikom registracije potrebno je da pokazu dokumenta izdata izmedju 1. januara 1996. i 1. januara 1999, licne karte, pasosi, zdravstvene knjizice, izvodi iz maticnih knjiga rođenih i vencanih, vozacke dozvole...

Aleksandar Borg-Olivije, pravni savetnik sefa misije UN-a na Kosovu i pisac ustavnog okvira Kljucevi Kosova su u Beogradu lako je do opstih izbora na Kosovu ostalo nepuna tri meseca, jos uvek se ne zna da li ce Srbi participirati u buducim strukturama vlasti propisanim Unmikovom uredbom 2001/9, koja predstavlja ustavni okvir za privremenu samoupravu na Kosovu. U kracem razgovoru za Reporter, Aleksandar Borg-Olivije, autor ovog dokumenta i pravni savetnik Hansa Heckerupa, navodi razloge zasto bi Srbi trebalo da ucestvuju na izborima: "Sve vreme imali smo na umu da su prava svih manjina potpuno zasticena, ali pre nego odemo u buducnost, treba da rascistimo s prosloscu."

U Beogradu je konacna verzija ovog dokumenta docekana na noz, sa ocenom da on vodi stvaranju nezavisne drzave Kosovo.

"Mada je u pisanju dokumenta vise uzet u obzir dogovor iz Rambujea 1999. nego Rezolucija SBUN 1244, u ovom dokumentu nista ne govori o konacnom statusu Kosova, sta god govorio Beograd. Kosovski Srbi misle da ce dobiti vise sigurnosti ako je Beograd uz njih, ali Albanci ne mogu ici dalje ka samoupravi i dobiti podrsku medjunarodne zajednice bez odredenih garancija."

Naglasivsi da je Albancima "garantovana nezavisnost, sustinska autonomija ili neka vrsta subkoordinacionog statusa sa Srbijom", Olivije je naglasio da "Kosovski Srbi moraju misliti na Kosovo, a ne na Beograd".

Na pitanje kako obezbediti neophodnu sigurnost Srba, Borg-Olivije kaze da je UN uspeo da obezbedi "potpuno uverenje od strane fundamentalnih predstavnika kosovskih Albanaca da ce biti postovana prava manjina".

"Mi ne ostavljamo po strani manjine, izvršili smo mnogo provera pre zvaničnog proglašavanja ovog dokumenta. Srbija se sada postavila u konfliktnu poziciju, iako se veoma lako moze pronaci resenje za ovaj region, ali zvanični Beograda drži ključ u rukama."

Od 31. jula do 6. septembra na teritoriji SRJ

REGISTROVANO 97.000 OSOBA SA KOSMETA

Pristina, 8. septembra Predsedavajući OEBS-a Dan Everts saopstio je novinarima beogradskih redakcija da je od 31. jula do 6. septembra na teritoriji Srbije upisano 65.000 osoba, na teritoriji Kosmeta oko 30.000, dok je broj registrovanih

potencijalnih biraca za predstojeće parlamentarne izbore za 17. novembar oko 2.500 lica. Everts je kazao da je više od 90 odsto registrovanih Srba tako da je, po njegovoj proceni, od 97.000 registrovanih lica na celoj teritoriji SRJ, uključujući i Kosmet, oko 95.000 Srba.

Na konferenciji za novinare u sedistu OEBS-a, u Pristini, Everts je rekao da se do sada u OEBS-ove spiskove upisalo pet srpskih partija koje su relativno male i, kako je kazao, nepoznate, tako da većina raseljenih nije ni cula za te ljude. Potom ih je nabrojao: Demohriscanska stranka Rade Trajkovic, SPO

Randjela Nojkica, Novoosnovana Narodna partija Kosova i Metohije i jednu stranku koju je prijavilo jedno privremeno raseljeno lice. Dan Everts je kazao da je cuo da će se uskoro registrovati i stranka Spot Momčila Trajkovica. Po njegovim recima sve prijavljene stranke, a i one koje to učine kasnije, do 17. septembra, kada je poslednji rok za registrovanje partija, moraju da uplate depozit od 2.000 nemackih maraka kako bi potvrdile "ozbiljnost i ulazak na izbore". Svaka partija mora da ima 1.000 potpisa podrške, ali i svi kandidati sa liste moraju da budu građani Kosmeta. Dan Everts je apelovao na predstavnike vodećih političkih partija u Srbiji, odnosno na centralne partije koje imaju uticaja kod naroda, da "pokrenu i inicijativu da se sto veci broj stranaka na Kosmetu prijavi za predstojeće izbore". Svaka partija posle ovog roka, koji je i krajnji, može da odustane.

Na kraju konferencije za novinare Everts je rekao da na teritoriji severnog Kosmeta još ima nepoverenja prema registraciji i predstojećim izborima, a do sada je ukupno, prema njegovim recima, u pet opština na Kosmetu upisano 29.667 lica. On je istakao da većinu čine Srbi, a da su negde gotovo svi upisani Srbi. Navodeći podatke, Everts je rekao da je u prizrenskom regionu do 6. septembra upisano 3.552 lica, u Pristini 8.524, u peckom regionu 301, u mitrovickom regionu, kome pripadaju opštine Zubin Potok, Leposavic, Zvečan i Vucitran, kao i na području Djakovice, upisano 8.777 lica, a na području Gnjilana registrovano je 8.513 lica.

Everts je i zvanično potvrdio da je registracija biraca produžena za još dve nedelje, tačnije do 22. septembra, koji je poslednji dan za unosenje podataka u OEBS-ove spiskove za predstojeće parlamentarne izbore na Kosmetu, zakazane za 17. novembar ove godine.

B. Radomirovic

Potpredsednik vlade Srbije o produženju registracije

POMERANJE ROKA - POZITIVAN ISKORAK

Potpredsednik vlade Srbije i predsednik Saveznog komiteta za Kosovo i Metohiju Nebojsa Covic ocenio je juče pomeranje roka za registraciju biraca na Kosmetu kao "pozitivan iskorak koji pokazuje da smo svi zainteresovani da normalno sprovedimo Rezoluciju 1244 Saveta bezbednosti UN".

U izjavi za "Glas Amerike" Covic je ocenio da u kompleksnoj situaciji, kakva je na Kosovu, "rokovi nisu dobri kada su kruti".

Potpredsednik srpske vlade je, međutim, upozorio da se na Kosovu "moraju obezbediti i uslovi u smislu slobode kretanja i bezbednosti i srpske nacionalne zajednice, i svih ostalih nealbanskih nacionalnih zajednica".

"Vlast na Kosovu su UNMIK i Kfor i oni to treba da obezbede i sprovedu", rekao je on.

BELESKA

POSLEDNJI POPIS

Ma koliko neko umanjivao broj nealbanskog stanovništva na Kosmetu, činjenica je ipak da je u ovom delu Jugoslavije živelo više od pola miliona nealbana. Poslednji popis, od pre deset godina, pokazao je da na Kosmetu živi blizu 250 hiljada Srba, 23 hiljade Crnogoraca, oko 80 hiljada muslimana, 26 hiljada Goranaca, blizu 100 hiljada Roma i oko 50 hiljada Turaka, nešto više od tri hiljade Jugoslovena, zatim Hrvata i drugih nacionalnih manjina.

Umanjujući brojke nealbanskog stanovništva, a uvećavajući broj Albanaca, albanski ekstremisti su jasno stavljali do znanja da su oni ti koji imaju tapiju na zemlju koja vekovima pripada Srbiji i Jugoslaviji. Decenijsko iseljavanje pod pritiskom albanskih nacionalista i ekstremista, nudjenje ogromnih suma maraka za imanja, kuće i stanove, čija cena nije bila realna, doprinelo je da se stalno smanjuje broj nealbana. Istovremeno, stalnim naseljavanjem Albanaca iz Albanije i Makedonije, te iz Preseva, Medvedje i Bujanovca, povećavao se broj Albanaca, koji pre toga nikada nisu živeli na Kosovu i Metohiji.

Kada su 1999. godine krenule sa Kosmeta nepregledne kolone prognanih, albanski teroristi su uz pomoć Kfora izvršili najveće etničko čišćenje u istoriji. U ovom trenutku na Kosmetu je naseljeno blizu 200 hiljada Albanaca iz susedne Albanije, kojima administracija UNMIK-a, pod izgovorom da su im unistavana dokumenta, daje dokumenta, kao da su rođeni na Kosmetu. Imajući u vidu da na Kosmetu živi i blizu 300 hiljada emigranata iz Albanije jasno je da na Kosmetu živi trenutno nešto više od 900 hiljada Albanaca.

Ako jednom pripada islamu, zemlja mora zauvek da ostane muslimanska

ALAHOVA VAZDA

06. septembar 2001 Kratka agencijska vest da je iz četiri sela u opštini Kursumlija otislo sve stanovništvo prosla je skoro nezapaženo. A trebalo bi da bude drugačije. Kursumlija se granici sa Kosmetom u dužini od više od sto kilometara.

Otkad su se nase snage povukle iz južne srpske pokrajine, učestali su incidenti sa druge strane granice. Siptarski teroristi koriste svaku priliku da uznemiravaju, maltretiraju pa i ubijaju nedovoljno zaštićene Srbe na matičnoj teritoriji onoga što se nekada zvalo uza Srbija.

Nacelnik policije za Toplički okrug je izjavio da su u protekle dve godine zabeležena 63 ozbiljna incidenta. Kao rezultat toga usledio je tihi egzodus ionako poredjenih naselja koje je deo stanovništva već napustio.

Pitanje koje bi svaki neinformisani citalac postavio bilo bi: Zasto siptarski teroristi nasrca na taj kraj kad se zna da je izvan Kosmeta i da na njemu nema siptarske populacije? Odgovor na ovu dilemu je sledeci: Prema planovima albanskih teroristickih centra, objavljenih na vise Internet sajtova ovih organizacija, teritorija opstine Kursumlija je ukljucena u projekat velike Albanije isto kao i citav Toplicki region. Prema tome, posto misle da su uglavnom ostvarili sve ciljeve na Kosmetu, albanski teroristi krecu u dalju ekspanziju i pripremaju teren za zaposedanje.

Kako su glavni protivnici oni koji zive u tim selima, udara se na njih, a kad se oni ise, nikakva vojska ne moze da sacuva napusten teren. Siptari vec mirno i bez ikakvog zazora seku sumu na podrucju kursumlijske opstine, napasaju stoku i samo ih retke patrole policije i vojske sprecavaju u tome. A vojska i policija bez podrcke lokalnih Srba, kojih nema, moze malo da ucini.

Drugo pitanje koji bi se moglo postaviti jeste: odakle ti planovi i teritorijalni zahtevi? Posle druge seobe Srba pod Arsenijem IV Jovanovicem Sakabendom, veliki deo srpskog stanovnistva koje do tada tu zivelo, morao je usled zestokog nasilja da bezi pred Siptarima koji su kao muslimani cinili udarnu pesnicu osmanskih vojski. Posle toga su se u njihova sela naselili islamizovani Siptari i postali glavni nosioci i predstavnici osmanskih vlasti u tom delu Srbije. Kako je teklo to iseljavanje, pokazuju istrazivanje akademika Atanasija Urosevica i mnogih drugih. On pokazuje primer jedne porodice iz Malesijske Salje, koja se naselila u Toplici. Behram Gima je rođen u selu Melenci u Kopaonickoj Salji. Tu mu se, iz Malesijske Salje u Albaniji, doselio jos deda. Behram je kao dete presao sa roditeljima u selo Prebrezu kod Blaca u Toplici, a odatle se odselilo cak u Aleksinac. Kako se osmanska vlast povlacila, tako se povlacila i njegova porodica, da bi posle oslobodjenja Toplice 1878. ponovo dosao u selo Melenci u kome je rođen.

Od tada pa sve do 1912. godine Brahim i njegovi rođjaci su stalno napadali opstinu Kursumlija i bili u stalnom sukobu sa Srbima koje je kralj Milan tu naselio posle 1878. iz Crne Gore, Metohije, Raske... Taj rat je prestao tek posle oslobodjenja Kosmeta, da bi se nastavio 1941, posle kapitulacije Jugoslavije. Kosta Pecanac je na paroli iskrene borbe sa Arnautima mobilisao sve cetnike.

Istorija se ponavlja u drugom obliku i drugim metodama, ali sve ostaje isto. Sustina je u uverenju koje je kod muslimana, pa i Albanaca, verska dogma. A ono glasi da svaka zemlja koja je jednom bila pod vlascu Alaha, mora to ostati. I kad je, kao sada, zavijena u formu koja sekularni lik, sustina je ista: jednom silom oteta u korist islama, zemlja mora zauvek da ostane njihova.

Miroljub Jevtic

Konferencija za novinare Nebojse Covica, predsednika Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju

SVAKI PRITISAK NA KOSOVSKU MITROVICU KONTRAPRODUKTIVAN

Nebojsa Covic i Hans Heckerup nisu juce na sastanku u Pristini postigli saglasnost o situaciji u Kosovskoj Mitrovici. Kako je rekao predsednik Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju na jucerasnjoj konferenciji za novinare, svaki etnicki pritisak na Kosovsku Mitrovicu je kontraproduktivan.

"Stanje u Kosovskoj Mitrovici je posledica niza neresenih problema i svaki pritisak na brzo resavanje situacije u tom podeljenom gradu bice kontraproduktivan. Analizirali smo stanje i nismo se do kraja slozili. Ukoliko mislimo da je Mitrovica jedini problem, onda nismo realni jer na Kosmetu ima mnogo vecih problema", izjavio je Covic posle razgovora sa civilnim administratorom UN za Kosovo i Metohiju.

Covic je ponovo pozvao sve Srbe da se registruju za izbore zakazane za 17. novembar bez obzira na to da li ce na njih izaci. "Situacija se popravlja. Na Kosmetu je registrovano vise od 30 hiljada, a u centralnoj Srbiji 60 hiljada Srba", naglasio je potpredsednik srpske vlade i najavio da ce mobilni timovi OEBS-a ponovo obilaziti srpske enklave.

Odluka o izlasku Srba na kosmetske izbore bice doneta pre 17. novembra, ali, kako kaze Covic, on ne zeli da prorice kada, jer ma koliko vremena ostalo, problem na Kosovu je veliki i sa resavanjem ne treba zuriti.

U opstinama i enklavama gde zive Srbi u skolama ce djaci uciti po nastavnim programima Srbije, istakao je Covic. Otvorena su i pitanja postavljanja direktora skola i nacina placanja i regulisanja staza nastavnika. Koordinacioni centar za Kosovo i Metohiju je podneo zahtev za otvaranje pet kancelarija na razlicitim lokacijama, a jedna bi bila u Pristini. Presude Srbima koje su donela sudska veca sa albanskim sudijama zbog nacionalne pristrasnosti za nas nisu prihvatljive, rekao je Nebojsa Covic. "Trazili smo formiranje komisija koje bi ispitale te slucajeve i Vrhovni sud Srbije je vec stupio u kontakt sa UNMIK-om", naglasio je Covic.

Razgovaralo se i o nestalim i kidnapovanim Srbima i nealbancima. Po podacima Haskog tribunala, mada je taj broj, kako kaze Covic, mnogo veci, nestalo je 1.257 nealbana. Pre 20. juna 1999. kidnapovano je 325, a posle dolaska Kfora 932 osobe. Tribunal raspolaze i podacima prema kojima je na Kosmetu ubijeno 732 Srba i nealbana, od kojih 158 pre 20. juna 1999, a 574 posle tog datuma.

"Dogovorili smo se sa Haskim tribunalom da svoj mandat na istrazivanju ratnih zlocina prosiri i na period posle 20. juna 1999. godine, a u toku je i potpisivanje ugovora sa Medjunarodnom komisijom za nestala lica i ocekuje se otvaranje laboratorije za utrdjivanje DNK u Beogradu", napomenuo je Covic.

Povodom Heckerupove najave formiranja posebne jedinice Srpskog zastitnog korpusa, Covic je rekao da je "mnogo razlicitih namera, ali je malo koja realna".

Prica o ugrozenosti ljudskih prava na jugu Srbije je, po Nebojsi Covicu, završena. "kao sto postoji opasnost od ponavljanja sukoba na jugu Srbije, isto tako postoji opasnost da se zapali Kosovsko Pomoravlje, da Srbi oruzano pokusaju da zastite svoje položaje i stvore nekakvu oslobodilacku vojsku srpskog Pomoravlja", istakao je Covic.

M. Pesic

Covic upozorio

NOVI POKUSAJ

BRISEL 04. sep 2001 (Beta) - Predsednik drzavnog Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju i potpredsednik Srpske vlade Nebojsa Covic upozorio je u utorak u Briselu visoke funkcionere EU i NATO na to da albanske teroristicke organizacije ponovo pokusavaju da se aktiviraju na jugu Srbije i to tako sto vrse upade iz baza na Kosmetu. Covic je, u intervjuu agenciji Beta, rekao da je ambasadorima u Bezbednosno-politickom komitetu EU i generalnom sekretaru NATO-a Dzordzu Robertsonu predocio da je tesko ocekivati da ce Srbi, koji su sad zrtve na Kosmetu, smoci snage da izadju na izbore bez odredenih jakih garancija.

Halimi nezadovoljan sprovedjenjem Covicevog plana

MALO POMAKA NA TERENU

PRESEVO 05. sep 2001 (Beta) - Predsednik Skupstine opstine Presevo Riza Halimi izjavio je da nije zadovoljan sprovedjenjem plana potpredsednika Vlade Srbije Nebojse Covica za jug Srbije.

"Covicev plan za jug Srbije je na medjunarodnom planu dobio mnogo poena, ali na terenu nisu napravljeni konkretni koraci. Nismo zadovoljni ucinkom srpske vlasti u ovom regionu", rekao je Halimi, koji je i lider Partije za demokratsko delovanje, gostujuci na Televiziji Kosovo.

On je konstatovao da je generalno "malo toga uradjeno u odnosu na ono sto je predvidjeno sporazumom".

CESID planira da nadgleda izbore na Kosovu i Metohiji

DOMACI POSMATRACI CEKAJU DOZVOLU OEBS-a

Centar za slobodne i demokratske izbore priprema 1.200 posmatraca koji ce nadgledati registraciju biraca, ali i same izbore na Kosmetu zakazane za 17. novembar

Cesid je pripremio 1.200 domacih posmatraca koji ce nepristrasno nadgledati registraciju biraca, ali i sam tok izbora na Kosovu i Metohiji zakazanih za 17. novembar, bez obzira na to da li ce Srbi izaci na njih.

Kako je juce na konferenciji za novinare objasnio Marko Blagojevic, clan Upravnog odbora Cesida, posmatraci ce krenuti u misiju nadgledanja registracije cim dobiju akreditaciju Centralne izborne komisije OEBS-a u Pristini. Uz pomoc mreze kancelarija Centra za slobodne izbore i demokratiju i podgorickog Cemida proces registracije i izbori pratice se na prostoru Srbije, Crne Gore i u opstinama i enklavama na Kosmetu u kojima zive Srbi.

"Plan nam je da imamo svog coveka na svakom registracionom mestu. Nezavisno od odluke o izlasku na izbore, u interesu Srba je da neko u njihovo ime posmatra sam tok glasanja na birackom mestu i prisustvuje utvrdjivanju izbornih rezultata", istakao je Blagojevic.

Izborni proces, od registracije, preko formiranja birackih spiskova pa do utvrdjivanja rezultata, Cesid ce iz bezbednosnih razloga posmatrati samo u sredinama gde su Srbi vecina. Ova nevladina organizacija je u kontaktu sa albanskim organizacijama KACI i Vecem za odbranu prava i ljudskih sloboda, koje ce nadgledati izbore u delu Kosova i Metohije gde su Albanci vecina kako bi se dobila celina o izborima u juznoj pokrajini.

Ivan Nikolic, koordinator celog projekta, kaze da je Cesid u dogovoru sa Jugoslovenskim komitetom za ljudska prava obezbedio besplatnu pravnu pomoc svim raseljenim licima prilikom druge faze registracije koja obuhvata prigovore i dopune privremenih birackih spiskova. Da bi raseljeni Srbi bili upisani u biracki spisak treba da dokazu identitet i stalno boraviste na Kosovu i Metohiji do 1. januara 1998. godine.

Pojacana kampanja, u koju su ukljuceni i visoki drzavni zvanicnici, povecala je odziv Srba za registraciju, ali, po oceni Cesida, tu jos ima dosta teskoca.

"Ni Srbija ni OEBS, koji sprovodi izbore na Kosovu i Metohiji, nisu sve ucinili da postupak registracije potpuno uspe.

Ljudi lutaju po opstinama i gradovima, jer niko jos tacno nije rekao raseljenim licima gde u odredjenoj sredini mogu da odu i registruju se", objasnjava Marko Blagojevic, portparol Cesida.

M. Pesic

Kosovo: Musnikovo kraj Prizrena

ZABORAVLJENO SRPSKO SELO

Pise: Miodrag MILOJEVIC

U SELU Musnikovu kod Prizrena, na petnaest kilometara od grada, žive starci i starice, Srbi i Srkinje. I dok je u ostalim srpskim selima na obroncima Sare ostao tek po koji čovek, selo Musnikovo je, makar što se staraca tiče, gotovo kompletno.

Kako se u Musnikovu zadržalo toliko ljudi niko nije u stanju da objasni. Najbliži srodnici kažu da za starice i starce nije bilo prevoza. U opstoj bezaniji mnogo šta se zaboravi - pa i celo jedno selo. No i ovo treba uzeti sa rezervom jer u susednom, srpsko-muslimanskom Gornjem Selu, niko od Srba nije ostao. I dok su Srbi iz Musnikova danas živi, trećina raseljenih lica, komsija, su pomrli. Ovaj podatak, sam za sebe govori sve o izbegličkom životu. Srbi iz Gornjeg Sela su, kao raseljena lica, umirali najčešće sa slikama spaljenih kuća u rukama koje su, ko zna kojim kanalima, stigle do njih.

Branko S. Dimić umro je 1999. u Raskoj. Veselin M. Vucković 1999. u Kraljevu. Vitomir-Vitko N. Tomić - 1999. u Valjevu. Branislava D. Marković - 1999. u Beogradu. Lenka Andrejević umrla je 1999. u Kragujevcu. Ratka Tomić - 1999. jula, u Smederevu. Momirka Stevanović, jula 2000. u Beogradu. Stanislav Nikolić umro 3. decembra 2000 u Gracanici. Stanislav Nikolić - 6. decembra u Beogradu. Stevan Stevanović 20. decembra 2000. u Beogradu. Mihajlo Vucković takodje 20. decembra 2000. u Jagodini. Tomislav Tomić - Tosko, aprila 2001. u Smederevu. Mirko Janićijević - marta 2001. u Jagodini.

Gornje selo kod Prizrena je imalo trideset i pet srpskih kuća, a danas - na toliko malo kuća toliko grobova - rasejanih od Raske do Beograda!

Poseta posle dve godine

U selu Musnikovu za dve godine nije bilo ubijenih, nestalih i kidnapovanih. Stradali su oni koji su krenuli u Prizren, da čuvaju kuće. Dosta Trifunović je iz Musnikova, ali je živela u Prizrenu. Da je ostala u selu, gde se sklonila kada je vojska napustila Prizren, verovatno joj se ništa ne bi dogodilo. Prilike u samom selu su je zavarale. Krenula je u Prizren da čuva stan. Zna se da ga je na kraju prodala, a zatim, zajedno sa parama od prodatog stana, nestala bez traga i glasa. Dosta Trifunović nije jedina žrtva iz Musnikova. Ne zna se gde je i kako nestao Zivorad iz Musnikova. Starci i starice u selu, koji i danas, posle više od dve godine, zaključavaju kuće i rano ležu da ih ne bi pojeo mrak, samo su primetili da Zivorada nema. Nisu ga ni tražili da još neko ne bi zalutao.

Iz Gornjeg Sela, tri kilometara dalekog od Musnikova, nestao je, opet u Prizrenu, Radoje apotekar sa zetom Vitkom Mircetićem. Ostali su, kao i mnogi, da sačuavaju kuću. Ne zna se gde je i kako nestao Stanimir Janićijević iz Gornjeg Sela. Ljubisavka-Ljupka iz Gornjeg Sela promasila je vreme i smetnula sa uma da je rat. Zapalila se srpska kuća u Kozarackoj ulici gde je Ljubisavka živela. Kad se kuća zapali, treba pozvati ljude da gasi. Ljubisavka je i sama završila u plamenu, zajedno sa kućom...

Svaki dolazak u posetu selu Musnikovu organizuje se preko Veselina Todorovića, koji je za ove dve godine postao najtraženiji i najvažniji čovek u selu. Ko dodje u posetu, kod njega se upisuje i ponovo ispisuje. Sve što se u selu događa ide preko njega, za šta su mu zemljaci, raseljeni po celoj Srbiji, zahvalni.

Kada se neko od staraca u Musnikovu razboli, Nemci iz Kfora ga vode u nemacku bolnicu u Prizrenu. Nedavno je u poseti Musnikovu, za dva sata, koliko je poseta trajala, u malobrojnoj ekspediciji bila i Zorka Stevanović, raseljeno lice iz Kragujevca. Kako žive starci u Musnikovu Zorka nije ni stigla da pita jer su starci, među kojima neki pune dve godine nisu čuli za svoje - postavljali pitanja. Poseta seoskom groblju je odložena, mada su sveće kupljene još u Srbiji, za neku drugu priliku.

"Ovde nema ništa"

U selu stoje obe crkve. Starci kontaktiraju, mada se ne bi moglo reći da se i družu sa muslimanima, preko mosta, u drugom kraju sela. Ko će, ako i sa druge strane nisu starci, da se družu sa starcima? Selo Musnikovo je ostalo i opstalo zato što ni u sirem okruženju, gotovo na dvadeset kilometara, nema Siptara. Tri srpske kuće u selu su zapaljene, što je, kada je o Kosovu reč, podatak koji zvuči fantastično.

Selo Musnikovo je ostalo i opstalo i zato što je siromasno. U selu nema traktora, nema poljoprivredne mehanizacije, pa nema šta da se opljačka. Kad su Siptari videli da u selu nema mladih, a mlade ljude oni traže, nije im bilo interesantno. Obilazili su selo u više navrata, a zatim zaboravili starce jednostavno digli ruke. Nedavno je, iz nekog automobila u pravcu crkve bacena bomba, ali je nije oštetila. Slobodan Stevanović je živio u Prizrenu, a imao je kuću u Gornjem Selu, gde je, kako se priča, porušena cela jedna srpska mahala, što je do sada neprovereno, jer posetu Gornjem Selu prizrenski UNMIK još ne odobrava.

U ratu je zaključavao svoju prizrensku stambenu zgradu u osam uveče, a otključavao u šest ili u pet izjutra, ako bi to tražili Siptari koji su žurili da zauzmu red za hleb ili mleko. Zahvaljujući Slobodanu, koji je zgradu držao pod ključem, nisu ni oterani za Albaniju. Kad je stigao u Srbiju, nazvao je telefonom bivšu komsiju.

- Hvala ti za sve što si učinio za zgradu, za sve stanare, ali... kuća ti je opljačkana...

Tako je rekao prvi komsija Azis Ljutaj, tako i ostali. Da im ne pravi probleme, više nije ni zvao. Osetio je da se Siptari boje. Nazvao je svoj stan. Javlja se nepoznati glas.

- Ovde UCK! Ti više ovde nema ništa! I kraj.

O povlačenju iz Prizrena, Slobodan Stevanović priča:

- Trebalo je da zvona sa prizrenske crkve jave da li odlazimo ili ostajemo. Prespavali smo ili preculi to zvono. Dozivamo se telefonom. Zovu i javljaju da za dva sata treba da se okupimo. Polazimo. Zakrcen je prostor izmedju Bogoslovijske i Sadrvana. Na jednoj su strani Srbi koji staju u kolonu, a na drugoj Siptari. Izmedju je Kfor. Bacaju na kolonu poneki paradajz, poneko jaje... Moja porodica odlazi kolima, ja ostajem.

Ponovo u selu

Ubacujem se u neki autobus koji se na dvanaestom kilometru od Prizrena kviri. Izlazim ispred autobusa, u njemu je pedeset ljudi, dizem ruke. Jedan policajac staje. Kazem da je soferu nestalo ulje, da ceka pedeset ljudi. "Podigni haubu i uzmi tri litra ulja", kaze policajac. Stize specijalna jedinica iz Nisa. Penjem se i polazim sa njima do Brezovice. Na Brezovici stize drugo naredjenje - da se razdvoje civili i policija. Ostajem na Brezovici sam. Dok je policajac koji izdaje naredjenje napravio dva kruga, podignem ceradu kamiona i vidim da je puna naoruzanja i policijske opreme. Uđem u kamion, obucem policijsku uniformu, uzmem automat u ruke i sednem na prvo sediste. Policajci ulaze u vozilo, pitaju sta je. Ja sam se snasao, velim, kad mogu samo uniformisani. Na putu sam video porodicu koja je prosla kraj mene. Na Brezovici, po livadama se rasuli ljudi, automobili. Jedan izbeglicki automobil se pokvario. Slepao ga do Brezovice traktor punih osamnaest kilometara. Ljudi, jer se automobili kvare, ostaju na putu, na njih niko ne obraca paznju. Jedan Srbin iz Brezovice skida deo sa svog automobila i pruza ga nama, izbeglicama. Voleli bismo sada da ga vidimo, ali kako, prosle su dve godine, vise se ne secamo ni kako izgleda jer je, kad je strah veliki, pamcenje slabo, prica Slobodan Stevanovic. Ovih dana, posto je most izgleda uspostavljen, ponovo se krece u obilazak prizrenskih sela. Nasi sagovornici ce ponovo u Musnikovo, gde je, kao u inat sto su zaboravljeni, prezivelo sedamdesetak staraca. Put do tri kilometra udaljenog Gornjeg Sela jos uvek nije bezbedan. Hoce li se i taj put jednoga dana otvoriti pre nego sto svi stanovnici Gornjeg Sela umru u raseljenu, u Jagodini, Smederevu, Kragujevcu?

Teroristi ponovo dizu glavu

KRVAVI PECAT BEADINIJA

Gracanica, septembra Nedavne tvrdnje predstavnika Vojske Jugoslavije - da se bivsi pripadnici teroristicke UCPMB uzurbano pripremaju i obucavaju za nova zlodela, kod Kosovske Kamenice - i pored toga sto su medjunarodni predstavnici pokusali da ovo zataskaju, posle bombaskog napada na policijsko vozilo u Bujanovcu, su se obistinile. Ova, po imenu bivsa paravojsna organizacija, u medjuvremenu se samo preimenovala, odnosno vratila svom starom nazivu - Albanska nacionalna armija (ANA). Posle ubistva dva policajca u Muhovcu, pre tri nedelje, ANA je preuzela odgovornost. Onomad, dan uoci postavljanja bombe pod teretno vozilo MUP-a Srbije, posredstvom agencije AFP u Pristini, ANA je pozvala teroriste iz Makedonije, sa Kosmeta i iz istocne Srbije na novi zadatak: "da sa svih uniformi skinu stare ambleme UCKON, UCPMB i prisiju novi sa oznakom ANA".

Orao sa Sare

U najnovijem saopstenju, na koje ekskluzivno pravo ima dopisnistvo Frans presa iz Pristine, glavni stab poziva "hrabre komandante i vojnike da pruze otpor svim snagama do konacnog oslobadjanja albanske zemlje". Uz sugestiju da jos budu oprezni i uzdrzani na obaracu kada su u pitanju vojnici NATO.

Nacelnik Glavnog staba ANA, kako se isticu u saopstenju, jeste Saip Beadini, zvani Orao sa Sare, koji dalje navodi da su "njegovi vojnici u drugoj operacionoj zoni", sto znaci na teritoriji Makedonije. Saip Beadini, general koji je predvodio do pre skoro mesec dana teroristicke OVK na Kosovu i Metohiji, inace profesionalni ubica iz prizrenskog kraja, poznat je ovdasnjoj javnosti odranije.

Zajedno sa Rustemom Mustafom, zvanim Remijem, razbojnikom iz podujevackog kraja, tokom 1998. godine kontrolisao je Jezerske planine na podrucju od Urosevca prema Brezovici i cuke iznad sela u Nerodimlju, u ataru opstine Urocevac. Tokom jeseni 1998. godine u vise od stotinu teroristickih napada na pripadnike MUP-a Srbije i Vojske Jugoslavije Beadini je sa svojom druzinom ubio vise od 30 srpskih mladica, a skoro stotinu ranio.

U vreme dolaska Kfora juna i jula 1999. godine, iz srpske kolone, koja je iz Urosevca krenula automobilima, traktorima i kamionima, izdvojio je 12 vozila, a o sudbini ljudi iz tih automobila jos se nista ne zna.

Unistavanje zaduzbina

Septembra iste godine u nerodimskom kraju i u samom mestu Nerodimlju, gde od vajakada zive Srbi, zapalio je pa minirao sve srednjovekovne crkvice i manastire i posekao bor cara Dusana, koji je bio pod zastitom UNESKO-a.

U nerodimskom kraju tada su stradale zaduzbine kralja Milutina, Stefana Decanskog, cara Urosa i monumentalna kapelica na seoskom groblju, ciji je ktitor bio car Dusan.

Prema albanskim izvorima, komandant ANA je razalovani general KZK Rustem Mustafa - Remi, a njegov zamenik Dzavid Hasani, jedan od lidera albanske teroristicke organizacije ONA na podrucju zapadne

Makedonije. Saip Beadini je nacelnik glavnog staba. Iza ove trojke, kako tvrdi albanska stampa, stoji albanski lobi iz zapadne Evrope, koji predvodi bivsi predsednik takozvane kosovske vlade u egzilu Bujar Bukosi.

U hijerarhiji albanskog teroristicke pokreta, dalje se navodi, jesu albanski generali koji su visoke cinove stekli ratujuci u Bosni i Hrvatskoj, Agim Ceku, Naim Maljoku, neposredno potcinjeni Beadiniju, a on racune polaze samo Rustemu Mustafi - Remiju, nekadasnjem radniku vojnog odseka u Podujevu.

Milan Laketic

Razgovor u pristinskom sedistu UNMIK-a

CEKU: NI GOVORA O SZK

Pristina, 7. septembra U sedistu UNMIK-a u Pristini danas je beogradske novinare primio general Agim Ceku, komandant Kosovskog zastitnog korpusa, transformisanog iz nekadasnje takozvane OVK. Ovo je bio prvi susret generala Cekua sa srpskim novinarima.

Govoreci na tecnom hrvatskom jeziku, general Ceku je kazao da je Kosovski zastitni korpus "drzavna institucija", nastala prema aktima medjunarodne zajednice, koji u buducem sastavu treba da broji oko 3.500 lica za reagovanja "u vanrednim situacijama".

Trenutno u KZK ima 160 nealbanaca, od kojih su samo dvojica Srbi.

General Ceku je rekao da nema govora o tome da ce i Srbi formirati svoj paralelni srpski zastitni korpus, o cemu je juce govorio civilni administrator UN Hans Hekerup.

- U Kosovskom zastitnom korpusu ucestvuju svi oni koji rade za dobrobit Kosova i koji ce, kao sto je napisano u Rezoluciji 1244 Saveta bezbednosti, delovati u cilju bezbednosti i brzog reagovanja u vanrednim situacijama.

Prema tome, nece postojati srpski zastitni korpus, vec ce Srbi biti prisutni u vec postojećem. Ja bih bio komandant svima - protumacio je Agim Ceku.

Iako Kosovski zastitni korpus deluje u okviru Rezolucije 1244, general Ceku je sve vreme novinarima naglasavao da KZK ide ka tome da stvori nezavisno Kosovo.

- Da ne mislim da ce Kosovo u budusnosti biti nezavisno ne bih ni sedeo ovde i ne bih komandovao ovom formacijom - naglasio je on.

Na pitanje da li je to u suprotnosti sa Rezolucijom 1244, donetom 10. juna 1999. u kojoj stoji da je Kosovo sastavni deo Jugoslavije i da, prema tome, nema ni govora o nezavisnosti Kosova, Ceku je odgovorio:

- Mi smo se izborili za Kosovo. Rezolucija 1244 je samo broj, a bice jos takvih brojeva. Mi idemo ka nezavisnosti Kosova.

General Ceku je takodje objasnio da razgovor sa premijerom vlade Srbije uopste nije odbio, jer nije ni dobio oficijelni poziv od gospodina Djindjica.

- Samo sam procitao u stampi da sam navodno bio pozvan da prisustvujem razgovoru. Medjutim, to nisam mogao da prihvatim kao realan poziv. Inace, imao bih i ja puno toga da ga pitam.

Govoreci o Nebojsi Covicu, Ceku kaze da je Covic puno obecao, ali da prvo treba da ostvari ono sto je dogovoreno.

"Mislim da je gospodin Covic napravio dobar potez samim tim sto je medjunarodna zajednica prihvatila njegov plan".

Beogradske novinare zanimalo je i sta Ceku misli o povratku Vojske Jugoslavije na teritoriju Kosova i

Metohije, posto je i to Rezolucijom 1244 dogovoreno. On je rekao:

- Ne savetujem im da dolaze, jer moze doci do sukoba. Savetujem Srbima da prihvate Kosovo kakvo jeste, odnosno da prihvate nezavisno Kosovo. B. Radomirovic

Putovnica Hrvatske

Na pitanje da li se on oseca drzavljaninom SR Jugoslavije, s obzirom na to da je Kosovo sastavni deo Jugoslavije, Ceku je rekao:

- Ja imam putovnicu Hrvatske.

Novinare je zanimalo i da li se plasi da ce Haski tribunal protiv njega podneti optuznicu, s obzirom da je ucestvovao u vojnim operacijama na podrucju Hrvatske, da ima indicija da ljudi iz njegove formacije deluju na teritoriji Makedonije, a on je rekao:

- Nisam dobio nikakvu informaciju da ce protiv mene biti podignuta haska optuznica. Potpuno sam miran, jer i u vreme rata na Kosovu, a i u vreme oruzanih dejstava u Hrvatskoj niti sam zapovedao, niti pocinio, niti ucestvovao u zlocinima. Prema tome, ne mislim da sam ja predmet bilo kakve istrage. Meni je savest cista.

Taci i Haradinaj ne veruju u put za Hag

UBIJALI SMO DEMOKRATSKI

PRISTINA 04. sep 2001 (Beta) - Vodje zvanicno raspustene ilegalne Oslobojilacke vojske Kosova, Hasim Taci i Ramus Haradinaj, odbacili su u utorak mogucnost da ih Haski sud optuzi za ratne zlocine na Kosovu, tokom 1998 i 1999. godine, za vreme sukoba sa drzavnim snagama bezbednosti.

Dvojica vodja bivse OVK, a sada predsednici Demokratske partije Kosova i Alijanse za buducnost Kosova, izjavili su grupi beogradskih novinara u Pristini da se ne osecaju krivima tokom kosovskog sukoba, posto su, prema njihovom tumacenju, pripadnici OVK "vodili oslobodilacki rat, koji je uz to bio i demokratski".

"Samo su ratni zlocinci pred Hagom, a nas oslobodilacki rat je negovao demokratske vrednosti", rekao je Hasim Taci, dodajuci da je na Kosovu "pobedila demokratija, koja nigde na svetu nije osudjena".

Posle razgovora s Djindjicem i Baticem, Del Ponte najavila

HAG ISTRAZUJE I ZLOCINE NAD SRBIMA

BEOGRAD 04. sep 2001 - Glavni tuzilac Haskog tribunala Karla del Ponte prilikom boravka u Beogradu urucila je srpskim vlastima kompletnu dokumentaciju suda u Hagu o finansijskim i krivicnim radnjama ljudi iz vrha bivseg rezima i obavestila ih da su odredjeni racuni u inostranim bankama blokirani, a da ce ovaj sud istragu o tome prepustiti srpskim organima kojima ce pruziti pomoc.

Premijer Srbije Zoran Djindjic izjavio je u utorak posle razgovora s Karlom del Ponte, kojem je prisustvovao i republicki ministar pravde Vladan Batic da "ostaje da se u narednom periodu pokaze da je Srbija odlucna da raskrsti sa svim koji su pocinili ratne zlocine. Del Ponte je izjavila da je razgovarano i o ekstradiciji osumnjicenih, kojih ima mnogo koji nisu

uhapseni, ne samo u Srbiji vec i u BiH i RS, ali da nije bilo reci o konkretnim imenima.

Sa potpredsednikom Vlade Srbije Nebojsom Covicem Del Ponte je razgovarala o prosirenju mandata Haskog tribunala na zlocine pocinjene posle juna 1999. godine na Kosovu i Metohiji, kao i o mogucem podizanju optuznica protiv vodja Albanaca koji su cinili zlocine protiv nealbanskog stanovnistva.

Predloženo je da jugoslovenske vlasti pruže Haskom tribunalu sve informacije koje imaju o tim zlocinima.

Del Ponte se u utorak sreła i sa republickim tuziocem Dragomirom Nedicem, policijskim funkcionerom Draganom Karleusom i beogradskim okruznim tuziocem Radetom Terzicem. Sa saveznim ministrom pravde Savom Markovicem razgovarala je, izmedju ostalog, o mogucnosti sudjenja optuzenih pred domacim sudovima i po domacem zakonodavstvu i objavljuvanja tajnih optuznica.

Razgovor s porodicama nestalih Srba

Del Ponte je posle posete lokacije u Batajnici, na kojoj je otkrivena masovna grobnica, razgovarala sa delegacijom porodica nestalih i otetih sa Kosova i Metohije koji su trazili da se proverí postojanje privatnih zatvora na Kosmetu i u Albaniji. Potom se sreła i sa clanovima udruzenja "Veritas".

I SRBI U KZK

PRISTINA 06. sep 2001 (Beta) - Sef Unmika Hans Hekerup izjavio je u cetvrtak da se radi na formiranju srpske jedinice u okviru Kosovskog zastitnog korpusa.

U razgovoru s grupom beogradskih novinara u Pristini, on je rekao da srpska jedinica neće imati iste simbole kao i ostale jedinice u Korpusu nastalom iz demilitarizovane OVK.

Sta ce raditi Srpski zastitni korpus

PODREDJENI KFORU

Kosovska Mitrovica, 7. septembra Najava Hansa Hekerupa, civilnog administratora Ujedinjenih nacija na Kosmetu, da ce u okviru Kosovskog zastitnog korpusa osnovati srpsku zastitnu formaciju nije nikakva novost medju Srbima koji zive na Kosmetu. Jer, ideja za formiranje posebne srpske brigade koju bi sacinjavali Srbi, Bosnjaci, Goranci, Romi... potekla je jos oktobra pre dve godine.

Tada su predstavnici Srpskog nacionalnog veka na celu sa Oliverom Ivanovicem, nezadovoljni sa ulogom Kosovskog zastitnog korpusa, u razgovoru sa bivsim civilnim administratorom Kosmeta Bernarom Kusnerom vodili razgovore vise meseci o formiranju srpskog kosmetskog odbrambenog korpusa - SKOK.

Po zamisli Srba, kako je objasnio Oliver Ivanovic, lider mitrovickih Srba, SKOK bi trebalo da bude stacioniran na teritoriji, odnosno u enklavama gde su Srbi na Kosmetu u vecini. Prva takva formacija predvidjena je u Lapljem Selu kod Gracanice.

- Pre dve godine nezadovoljni radom KZK trazili smo od civilne administracije i Kfora osnivanje posebnog korpusa - SKOK-a - izjavio je za "Politiku" Oliver Ivanovic.

Vise reda

Tek sada, dve godine kasnije, kaze on, nasa inicijativa je prihvacena. U ovom korpusu ciji ce pripadnici Srbi, Romi, Bosnjaci, biti stacionirani u krajevima gde je srpsko stanovnistvo vecinsko prioritet je stvaranje bezbednosnih i zivotnih uslova: stvaranje vise reda, odrzavanje putnih struktura, pomoc lokalnom stanovnistvu u svim iznenadnim nevoljama... Posto su pripadnici KZK pokazali nezainteresovanost kada su u pitanju Srbi i cesto su i inicijatori incidenata sa nesagledivim posledicama, SKOK bi radio u saradnji sa UNMIK-om i Kforom na prevazilazenju sadasnjih zivotnih problema.

Srpski predstavnici bi, dodao je Ivanovic, bili opremljeni kao i clanovi KZK lakim naoruzanjem koje bi u normalnim uslovima i okolnostima bilo pod nadzorom Kfora, sa izuzetkom licnog naoruzanja. Ti pripadnici bi nosili neznatno izmenjene uniforme u odnosu na clanove KZK.

Umesto sa kosovskim amblemom na reverima bi imali srpske oznake, odnosno grb SRJ, kako je srpska strana predlagala jos 1999. godine zastupniku generalnog sekretara Ujedinjenih nacija na Kosmetu Bernaru Kusneru.

- Sve je to u skladu sa Rezolucijom 1244 Saveta bezbednosti, podseca Oliver Ivanovic, dodajuci da ipak prevladava razum kod medjunarodnih predstavnika o realnosti ovog korpusa. Svojevremeno je predlagano da se u SKOK uključe Mitrovčani, tzv. branioci mosta iz severnog srpskog dela grada ali realizacija ovog dogovora naprasno je, jednostrano potezom Bernara Kusnera, prekinuta.

U to vreme eskalirala je stara podela koja je jos vise pocela da raslojava ovdasnje Srbe. Nosioci ideja o stvaranju SKOK-a ostali su u manjini u odnosu na tadasnje zagovornike da treba bojkotovati sve medjunarodne predstavnike i njihove inicijative koje je predvodio prethodni rezim.

Veliko interesovanje

U medjuvremenu, pre tri meseca, u gracanickom kraju pokrenuta je inicijativa za upisivanje zainteresovanih za sluzenje u srpskom korpusu koje ce delovati u sastavu KZK-a. Inicijatori ovakvog upisivanja bili su UNMIK, odnosno njihova kancelarija u Lapljem Selu kraj Gracanice na celu sa civilnim administratorom Natasom Andonovskom. Njen poverenik Steva Spasic iz susednog Dobrotina zaduzen je za upisivanje zainteresovanih mladica za gracanicku enklavu za profesionalni rad u ovom korpusu.

Interesovanje je, kako smo saznali u ovoj kancelariji, veliko. Medjutim, zbog nekompetencije za rad sa javnoscu nisu mogli da nam kazu koliko se do sada Srba iz ovoga kraja javilo za rad u ovom korpusu. Paralelno upisivanje je pocelo i za gnjilansko-pomoravski kraj. Kako je planirano u selu Straza u ataru opstine Gnjilane u pocetku je trebalo da se uposlí dvadesetak mladica koji bi, u okviru ovog korpusa, brinuli o bezbednosti ovog kraja.

Izjavu Hansa Hekerupa o Srpskom korpusu danas je prokomentarisao i komandant KZK, albanski general Agim Ceku recima da je "jos odranije ostavljeno 500 mesta, odnosno deset procenata za srpske predstavnike u ovom korpusu". On je, istovremeno, ispravljajuci Hansa Hekerupa, kazao da jos uvek ne postoji konacna odredba o uniformi, amblemima i ostalim obelezjima ove formacije koje bi Srbi nosili na svojim uniformama, ali je isto tako kazao da ce se o tome dogovarati.

M. Laketic

Savetnik predsednika SRJ povodom Hekerupove najave

SIMIC: SRBIMA NIJE MESTO U ZASTITNOM KORPUSU

- Zelja Hansa Hekerupa da vidi Srbe u zastitnom korpusu razumljiva je sa njegovog stanovista. Jos je, medjutim, razumljiviji otpor Srba da budu ukljuceni u nesto sto mnogi smatraju preobucenom OVK, iz cijih su se redova regrutovali i teroristi u Makedoniji - kaze dr Predrag Simic, savetnik predsednika SRJ za spoljnu politiku, komentarisuci za "Politiku" najavu specijalnog predstavnika generalnog sekretara UN na Kosmetu da ce uskoro biti formirana jedinica srpskog zastitnog korpusa.

Kosovski zastitni korpus nije mesto - tvrdi dr Simic, inace veliki poznavalac kosovskog problema - u kojem bi Srbi mogli da vide svoj interes.

Povodom Hekerupove tvrdnje da u postojecem kosovskom zastitnom korpusu ucestvuju i Srbi, dr Predrag Simic kaze:

- Uvek mozete naci izuzetke. Sa Cekuom kao komandantom na celu, mislim da Srbima u ovim jedinicama nije mesto.

Albanci iz Nemacke finansiraju svoje militantne sunarodnike

PARLAMENT TRAZI ISTRAGU

Odbor za odbranu parlamenta u Berlinu trazi da se rasvetli poreklo novca za koji se veruje da ga Albanci iz Nemacke doturaju svojim militantnim sunarodnicima na Balkanu za kupovinu oruzja.

Kako prenosi Radio Dojce vele (DV), oruzje uglavnom potice sa samog Balkana ili iz zemalja Istocne Evrope, ali se najveći deo novca prikuplja u Svajcarskoj i Nemackoj. Sumnja se, medjutim, da su oblici prikupljanja dobrovoljnih priloga nelegalni i da sredstva cesto poticu iz kriminalnih aktivnosti.

U Nemackoj se od 1999. prati akcija sakupljanja dobrovoljnih priloga kosovskih Albanaca pod nazivom "Otadzbina zove", u kojoj je, kako se procenjuje dosad ostvaren visecifreni milionski iznos.

Albanske provokacije na jugu Srbije

PUCNJI PREMA SRPSKOJ POLICIJI

Bujanovac, 8. septembra Albanski ekstremisti na jugu Srbije ne samo sto se ne smiruju vec prema onome sto preduzimaju, ocigledno je da im mir uopste ne odgovara.

Juce u 18,30 sati, pripadnici policije sa svojih pozicija uocili su u blizini prvih kuca u selu Karacevo u kosovskokamenickoj opštini, sest muskaraca od kojih su dvojica bila u crnim uniformama i naoruzana automatskim pusnama. Jedan od njih je ispalio kraci rafal u vis, nakon cega su otisli u selo, koje se nalazi na podrucju Kosmeta. Oko 20 sati iz rejonu Gornjeg Karaceva, u istoj opštini, culo se sest kratkih rafala iz pesadijskog naoruzanja, da bi se sve to ponovilo dva i po sata kasnije, kada su ispaljena jos tri rafala. Posledica po pripadnike policije nije bilo, saopstio je danas vladin Pres-centar u Bujanovcu.

Isti izvor je saopstio da su pripadnici policije u toku jucerasnjeg dana, u rejonu sela Konculj, u bujanovackoj opštini, na desnoj obali Binacke Morave, na oko 300 metara od bezbednosnog punkta, pronasli pet automatskih pusaka kineske proizvodnje, jedan puskomitraljez M-72, devet okvira za automatsku pušku i 500 komada puscanih metaka, tri rucne bombe kineske proizvodnje, devet protivpesadijskih mina, jedan zastitni prsluk i vecu kolicinu vreca za spavanje, kabanica i delova uniformi.

Ekipa OUP-a Bujanovac izvrsila je uvidjaj na licu mesta, saopstio je Pres- centar.

VOLJENI ARHIPASTIR

Arhiepiskop atinski Hristodul pozivom za potpisivanje peticije da u licnim dokumentima Grcka ostane verska pripadnost dobio vise podrške nego grcka vlada na poslednjim izborima Iz konflikta sa predsednikom socijalisticke vlade Simitisom, grcki prvojerarh arhiepiskop atinski Hristodul izasao je kao moralni pobednik. Na poziv arhiepiskopa, ispod peticije da se ne ukine navodjenje verske pripadnosti u licnim dokumentima potpisalo se vise od tri miliona odraslih, verujucih Grka. To je vise nego sto je danasnja vlada dobila na poslednjim izborima. Prosle nedelje je arhiepiskop predsedniku zemlje Stefanopulosu licno podneo zahtev da se organizuje referendum po ovom pitanju. Do izjasnjavanja, ipak, neće doci: predsednik je saopstio da Crkva nije prema ustavu nadležna da to zatrazi. Sa drugacijom odlukom se i nije racunalo. Crkva i vlada se sukobljavaju i oko skolskog obrazovanja, teksta zakletvi, imovinskih pitanja. Vec se naziru i drugi povodi. Crkva vladi prebacuje da olako ugrozava identitet grckog naroda, a pravoslavlje je njegov najvazniji element. Uklapanje u propise Evropske unije ne sme da znaci potkopavanje grcke tradicije. Ne zeli Crkva, kako joj vlada prebacuje, da stvori teokratsku drzavu. Ali, 98 odsto Grka sebe smatra pravoslavnim, a Crkva, pak, da ima pravo da u njihovo ime govori.

Vazna je vera

Arhiepiskop se posle svake nedeljne i praznicne liturgije otvoreno osvrce na politicke i drustvene teme zemlje. Od narodnih poslanika trazi da glasaju po svojoj saveti, a ne po partijskoj disciplini. Svaki svestenik je po dostojanstvu i

iznad kralja; ako bi ga monarh sreo, morao bi da mu iskaze postovanje, rekao je nedavno arhiepiskop, izazvavši burne reakcije.

Kada je 28. aprila 1998. mitropolit dimitrijadski Hristodul izabran za poglavara, nije se sumnjalo da ce on u Crkvu i drustvo uneti dinamiku. U pravoslavnom svetu, i van njega, tada je vec bio vrlo poznat. U svojoj eparhiji bio je voljeni i postovani arhipastir, posebno medju mladima. Za njih je uvek imao i razumevanja i vremena, nije im zamerao "moderan" zivot, oblacenje, diskoteke, internet, govorio je da to pravoslavlju nije strano. Vazno je da sacuvaju svoju veru, da u Bogu vide svog prijatelja.

Arhiepiskop Hristodul Paraskevijadis rođen je 1939. u Ksantiju, na severu. U mladosti se trudio da bude dobar ucenik, posebno je voleo da uci strane jezike, rado je igrao fudbal, jednom se i zaljubio. Njegov otac je zeleo da mu sin postane univerzitetski profesor ili sudija; zato je prvo završio prava. Zelja da bude svetenik je ipak bila jaca pa mladi pravnik postaje djakon i pocinje da studira teologiju. Otac je prihvatio tu odluku kao volju Boziju. Od 1965. mu je sin svetenik. U atinskom predgradju Palirone sluzio je devet godina, na njegove propovedi su dolazili vernici, i to ne samo iz prestonice. Propovedao je jednostavno i mudro, hrabro u godinama grckih smutnji i lutanja. Tako je nastavio i kao mitropolit u Volosu.

Oprostio samar

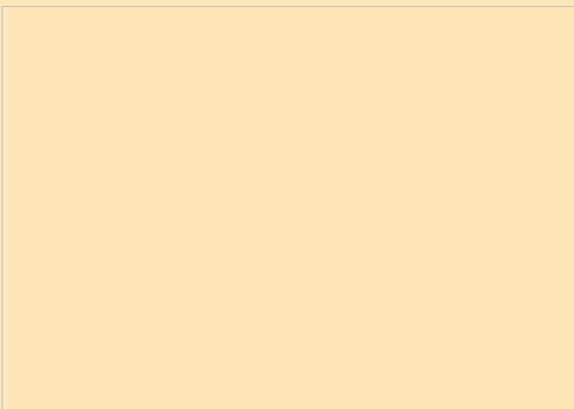
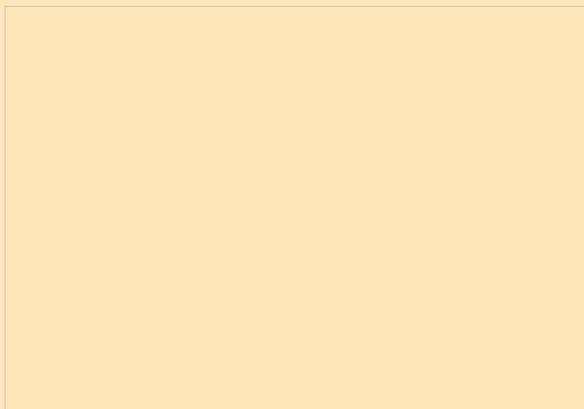
Njegovi saradnici kazu da se poslednjih godina svakodnevno interesovao za dogadjanja u, i oko, Jugoslavije i Srbije, uvek razdvajajuci vlast od naroda. Posebno ga je pogodilo bombardovanje koje je u mnogo navrata ostro osudio. Neki su ga zbog toga oznacili kao "antiamerikanca", sto je on negirao, govoreci da razlikuje "americki narod", u kojem ima i vise miliona Grka i drugih pravoslavaca, od vlade.

Neki su mu zamerili sto je maja ove godine u Atini primio rimskog papu koji je dosao na drzavni, a ne crkveni poziv. Jedan fanaticni vernik ga je pred katedralom zbog toga osamario. Arhiepiskop nije zeleo tog mladica da tuzi. Pravoslavlje treba da svedoci, svuda i pred svakim, ne zaboravljajuci pri tom razlike i ne ignorisuci medjcrkvene probleme.

U svetskom pravoslavlju grcki prvopastir uziva veliko postovanje, a Srbi imaju mnogo razloga da ga srdacno pozdrave ovih dana i zahvale mu za ljubav i pomoc.

Zivica TUCIC

UTISCI IZ RUSIJE

Pitali smo se kakva je pravoslavna Rusija i nestrpljivo ocekivali cas polaska. Osecali smo da c ovaj put u svima nama ostaviti trag i zaista se nismo prevarili. Miloscu Bozijom na ovaj

put je islo nas cetrdesetctvoro dece i odraslih, uglavnom raseljenih s Kosova i Metohije. Sa nama su bili i o. Makarije iz Visokih Decana i monahinja Justina iz manastira Nikoljace.

S danom zakasnjenja stigli smo u Tolgski manastir koji broji 130 monahinja na celu sa igumanijom Varvarom. Odmah smo osetili njihovu gostoljubivost i posebnu paznju koju su nam od pocetka ukazivali. Nas docek je bio potresan. Na ulazu u manastir docekala nas je igumanija sa sestinstvom i decji hor cija je pesma „ Mi vec dugo vas cekamo" izazvala suze u nasim ocima.

Manastir je cuven po cudotvornoj ikoni „Tolgskoj" Majke Bozije, kao i mostima Sv. Ignjatija Brjancaninova. Imali smo tu sreću da budemo tamo na dan proslavljanja Tolgske Ikone, kada se ona (jedanput godisnje) donosi u manastir iz muzeja gde se, nazalost, nalazi. Tada su se pred njom neprekidno tri dana citali akatisti i kanoni.

Upoznali smo o.arhimandrita Modesta iz Rostovskog manastira na Donu (udaljenog oko 1000 km) od koga smo saznali da su se u Rusiji za vreme bombardovanja i rata na Kosovu i Metohiji citali molebni za spas naseg naroda. Tu smo narocito osetili veliku ljubav koju imaju prema Srbima kao bliskom narodu po duhu.

Uprilicen nam je prijem kod vladike Jaroslavsko-rostovskog g. Miheja koji nas je toplim stareckim recima docekao i ukrepio. Za blagoslov smo od vladike dobili ikone.

Sledeca svetinja koju smo posetili bio je Viskresenski sabor u kome se cuva ogromna mirotociva ikona Hrista Spasitelja, za koju kazu da menja lik, a mi smo je videli i doziveli kao vrlo blagu. Pravo je чудо da je ikona ostala u crkvi, s obzirom da su komunisti skidali deo po deo njenog zlatnog okova.

Troice-Sergijevska lavra je bila sledeca u nizu poklonickih putovanja organizovanih od strane dobre igumanije Varvare.Ovde se nalaze mosti Sv. Sergeja Radonjeckog. Unutrasljost crkve i ikonostas je slikao Sv. Andrej Rubljov. Njegova cuvena obrazac-ikona Sv. Troice se nalazi na ikonostasu. Troice-Sergijevska lavra je ogroman kompleks crkava, konaka i radionica. Ima i najvisi zvonik u Rusiji (90 m). Do zatvaranja 1919. g. u manastiru je bilo 42 zvina , a trenutno ima 23.

U povratku smo posetili Rostovski manastir u kome smo celivali mosti Sv. Dimitrija Rostovskog. Nakon toga smo sasvim neplanirano, ali ne i slucajno, krenuli put Optine pustinje. Ona je od Jaroslava udaljena 540 km ili 9 casova putovanja. Najzad ono o cemu smo mogli samo da citamo i slusamo price, bilo nam je na dohvata ruke.

Optina pustinja bila je pravo otkrice za nas. Tu su mosti prepodobnih otaca optinskih Amvrosija, Makarija, Varsanufija, Leonida, Mojsija, Antonija, Ilariona, Isakija, Anatolija, Josifa, Nektarija, Nikona i Anatolija, a tu su i mosti ispovednika Isakija.

To je danas rasadnik pravoslavlja i monastva u Rusiji i steciste hiljada hodocasnika iz Rusije i celog sveta. Inace, Optina je otvorena pre deset godina za monahe i bogosluzenje. Danas je to veliko gradiliste, a u manastiru zivi 90 monaha.

U povratku smo svratili u zenski manastir Samordino koji je po svojoj duhovnoj kceri osnovao prepodobni Amvrosije Optinski. Manastir je poznat po mucenickom stradanju monahinja od strane komunista.

Zadivila nas je jacina vere pravoslavnih Rusa. Velika blagodat, cuda issceljenja, cudosvorne i mirotocive ikone su svakodnevnica u Rusiji. Crkve su ogromne i pune poboznog sveta. Gde god smo se pojavili i culo se za nas da smo iz Srbije, ljudi su nam prilazili, raspitivali se kako smo, kako zivimo i sta je sa Kosovom. Svako od njih je imao potrebu da nas necim daruje, ikonom, kiflom ili toplim bratskim pogledom i osmehom.

Rusija je ostavila duboki trag u nasim dusama i srcima. Veoma je tesko ukratko opisati sve osecaje i doživljaje svetinja koje smo videli za 20 dana naseg boravka u Rusiji. Jedno je ocigledno - ceo ruski narod svim srcem i bicem svojim zivi i saoseca s bratskim u Hristu narodom srpskim i da se srpsko ime pominje pred svim svetinjama svete Ruske Zemlje.

Srdacan docek dece raseljenih sa Kosova i Merohije

Deca raseljenih sa Kosova i Metohije na letovanju u Rusiji

Kragujevac, 11. septembar

Zorica Ilic

KRV, DROGA I ORUZJE ZA VELIKU ALBANIJU

Svi Siptari u jednoj drz1avi je vrhovna politicka ideja koju samo katkad pomute svadje oko plena i mafijsko-pljackaski interesi, smatra Tomislav Kresovic, publicista i analiticar agencije "Bina"

Vise nema sumnje da je "Albanska nacionalna armija", u stvari istovremeno i "ONA", "OVK", "UCLJIK", "OVPBM", pa cak i KZK, koji deluje pod okriljem medjunarodne zajednice. Na ovaj zakljucak upucuje i nedavno obelodanjena podvala da pripadnici "ONA"-e u Makedoniji, koji su prihvatili primirje, skidaju stare i stavljaju na uniforme ambleme s oznakom "ANA". Jer, zna se, "ANA" je odbila dogovor o resenju sestomesečne krize u Makedoniji. Pri tom su njeni pripadnici optuzili navodno rivalsku teroristicku paravojsku "ONA" da je "kapitulirala" prihvativsi taj dogovor, a sve u zelji da pred svetom pokazu da i medju Albancima ima razlicitih misljenja.

Brojne frakcije medju albanskim ratnicima, ekstremistima, pobunjenicima ili teroristima, kako ih, prema potrebi, zovu, treba da ostave utisak da je u pitanju dijapazon ciljeva, ali i da ostave prazan prostor za pretakanje boraca i oruzja sa Kosmeta u Makedoniju, iz Crne Gore u Grcku, kako potrebe diktiraju.

Naravno, moguci su i sukobi medju samim Albancima i njihovim frakcijama, ali eksperti veruju da ce to vise biti sitni mafijaski obracuni, nego nesto sto bi moglo da ugrozi ostvarenje velikoalbanske ideje kojoj ce sve podrediti. Bez obzira na medjusobne nesuglasice i da li ce se njihovi "borci za slobodu" zvati kacaci, balisti, ili neka od navedenih skracenica, bitan je cilj. Kako lideri "ANA"-e tvrde da imaju borce "svuda gde ima Albanaca" - na Kosmetu, u Makedoniji, Crnoj Gori, Albaniji i na severozapadu Grcke, mogu se ocekivati novi zapleti.

Tomislav Kresovic, publicista i politicki analiticar agencije "Bina", govoreci o ciljevima i namerama "ANA"-e, istice da je rec o velikoalbanskoj teroristickoj organizaciji.

- Opstanak separatisticko-teroristicko organizacije Albanaca na Balkanu sve je vise usmeren na organizovanje jedinstvene organizacije koja bi bila u funkciji ostvarivanja jedinstvenog cilja o projektu balkanske albanske federacije. Ona bi imala politicke institucije, racunajuci i vojno-policijske i obavestajne strukture na prostorima na kojima je delovala "OVK-OVPMB i ONA". Tesko je definisati postojanje stabilnih formacija Albanaca u Makedoniji, na Kosovu i Metohiji i na jugo-istoku Srbije, ali je potrebno objediniti razjedinjenje frakcije u jedinstvenu organizaciju "ANA"-Albanska Nacionalna Armija.

Postoji li unutar albanskog separatistickog pokreta jasna orijentacija za jednom komandom i politickim liderstvom?

- Ne. Tu se ukrstaju interesi razlicitih mafijaskih teroristickih organizacija, klanova i fisova, kao i albanske ekonomske i politicke emigracije koja ima potrebu se nametne kao lider u organizovanju Albanaca. Mesusobne frakcijske i plemenske borbe su metodologija delovanja albanskog teroristickog pokreta. Zato je potrebno objediniti komandni i organizacioni sastav, logisticku i teroristicku infrastrukturu kao i lobije koji deluju na zapadu prema razlicitim grupacijama i interesima. Znaci li to da "OVK" ne moze vise organizaciono da deluje, niti da bude institucionalna forma separatistickog pokreta.

- Naravno. "OVK" je formirao politicke partije kako bi mogao da deluje i u pravcu osvajanja ili odrzavanja vlasti i moci pod okriljem protektorata Kfora. Procena je da na Kosovu i Metohiji ima regrutovano vise od 15000 pripadnika "OVK", od kojih je oko tri do pet hiljada ukljuceno u razlicite forme delovanja. Ostatak od oko 10.000 samostalno deluje ili je podrška mafijaskim klanovima. Pored Hasima Tacija, Ramusa Hardinaja, Selima Sultana, Remija paraformacije na Kosovu i Metohiji imaju vise od 20 mafijaskih organizacija. Od oko 5000 terorista koji su delovali na jugu Srbije, na terenu je ostalo oko 500 pripadnika i oko 2000 dodatno mobilisanih i obucenih. Istovremeno, vise od 4000 preslo je na Kosovo i Metohiju ili se ukljucilo u strukture "ONA" u zapadnoj Makedoniji. Komandni kadar "OVPMB" stavio se na raspolaganje "ONA" ili kriminalnim aktivnostima na Kosovu i Metohiji. Komandu "OVPMB" van juga Srbije drzi Sefcet Musliju, a formacije na terenu su pod kontrolom komandanta Dzemailja, koji smatra da nije završen proces ukljucenja juga Srbije delu Kosova i Metohije, kao teritorije "istocno Kosovo-Dardanija". Jug Srbije je i dalje strateski vazan za ostvarivanje geopolitickih zahvata albanske separatisticko strategije vezane za albansku teritorijalnu i etnicku integraciju.

Gde je tu mesto "ONA", koja broji oko 6000 pripadnika?

- U ovih 6000 pripadnika "ONA", 3000-4000 su Albanci iz zapadne Makedonije, a oko 3000 su delovali kao podrška sa

Kosova i Metohije iz struktura "OVK" i Kosovskog zastitnog korpusa. Podrsku stvaranju "ANA" imaju kriminalizovani slojevi "ONA" koji gube pozicije ili nisu partneri u pregovarakom procesu s makedonskim vlastima ili medjunarodnim faktorima. Komandant "ONA" Ali Ahmeti pravi kompromise preko albanskih partija DPA i PDPA sa makedonskim vlastima, sto je smetnja radikalnim grupacijama oko Menduha Tacija i drugih koji su za nastavak sukoba do maksimalnog ostvarivanja politickih ciljeva.

Koje su strateske namere "ANA"?

- Sve dosadasnje strukture albanskog separatistickog terorizma postale su od "OVK" i treba da prerastu u "ANA" koji bi bio organizovan kao PLO ili IRA. Pre svega rec je o postojanju politickog, gerilsko-teroristickog, policijsko - obavestajnog i medijsko-lobistickog krila sasvim je jasno da se namera objedinjavanja 25.000-30.000 obucenih terorista koji su svoja znanja sticali u Hrvatskoj i BiH, ali u konfliktima na Kosovu i Metohiji, jugu Srbije i Makedoniji. Aktiviranje "ANA" odraz je i sukoba unutar teroristickih frakcija u ambiciji albanske politicke emigracije ili i albanske mafije da nastave sa velikoalbanskom krizom na Balkanu, jer se na taj nacin obezbeduju ratni profiti i uticaj u politicke tokove na jugoistoku Evrope. Politicki koncept "velike Albanije" je samo politicka "maska" za ostvarivanje mafijasko-pljackaskih interesa i sirenja uticaja u albanskom nacionalnom korpusu na Balkanu .

Gde su glavni centri za delovanje "ANA" na Balkanu?

- Glavni centri su u Prizrenu, Kosovo i Metohija, Kuksu i Tropoji, Albanija, predelima u podnozju Sar planine i okolini Tetova u Makedoniji, kao i u emigrantskim krugovima u Nemackoj i Svajcarskoj. Ostvarivanje ciljeva teroristicke strukture "ANA" kao jedinstvenog koncepta delovanja "OVK" podrzavaju i separatisticke organizacije IRA, ETA, ali i fundamentalisticke organizacije GIA (Alzir), kao i sledbenici Osama Bin Ladena jer se preko albanskog separatizma i terorizma ostvaruju i ciljevi globalne "crne", teroristicke, kao i "zelene", islamske internacionale. Svoje prste u ovim poslovima imaju i mocne tajne sluzbe koje su upletene u balkansku krizu. Pre svega rec je o CIA , ali BND, kao i albanskog SIK-a koji stalno siri svoje uticaje i finansira akcije "ONA" koje prerastaju u ANA.

Kakva je struktura "ANA"?

- Na strateskom planu postoji velika slicnost izmedju koncepta "ANA" i Albanske akademije nauka oko nacionalne platforme oko federalizacije albanskog politickog i etnickog koncepta radjenog 1998. i 1999. godine koji danas dobija na snazi. "ANA" treba po uzoru na PLO i IRA da ima politicki sekretarijat (predsednistvo) koji bi obuhvatio politicke lidere albanskih paraformacija na svim prostorima racunajuci i politicke partije koje podrzavaju koncept albanske federacije i politicko zaokruzivanje albanskog pitanja u duhu "Prizrenske lige" i novog polozaja Albanaca na Balkanu. Politicki "tim" usaglasavao bi strategiju na relaciji Tirana-Pristina- Tetovo-Presevo-Janjina-Plav uz podrsku albanskog lobija u SAD i EU, albanske emigracije i albanske mafije, kao i oficijelne vlasti Albanije i posebno platforme Albanske akademije nauka i umetnosti u Tirani. Podrska treba da stigne i iz OIK (Organizacije islamske konferencije). Drugo krilo bi bilo vojno-gerilsko koje bi povezivalo sve paraformacije u jedinstvenu "AN", a koje bi u odredjenom casu bile "oruzana sila" Albanaca na Balkanu. Za ove paraformacije od 1996. godine znaju i tajne sluzbe SAD, Nemacke, Velike Britanije. Koja je namera "ANA"?

- Da direktno utice na stavove albanskih politickih partija na jugu Srbije, Makedoniji i na Kosovu i Metohiji, Albaniji, a kasnije i u Crnoj Gori i Grckoj. Teroristicko krilo oko Hasima Tacija, Ramusa Haradinaja i generala Cekua postalo je deo politike Kosova i Metohije i "stabilnih" komunikacija sa Unmikom i Kforom. Na jugu Srbije Sefcet Musliju postao je partner drzavnog Koordinacionog tela za Bujanovac, Medvedju i Presevo dr Covica i predstavnicima EU i NATO. Sada Ali Ahmeti, lider "ONA", treba da postane politicki igrac i veza izmedju NATO i vlasti Makedonije s frakcijam "ONA".

Radikalizacija sukoba

Koncept "ANA" je radikalizovanje sukoba uz puno uvazavanje postojanja vojno-gerilskog (teroristickog pokreta) na Balkanu za ujedinjenje Albanaca. "ANA", objasnjava Kresovic, nece biti cvrsta i homogena nacionalno-teroristicka i ekstremisticka organizacija, davace podrsku ciljevima i interesima Albanaca u borbi za nezavisnost na Kosovu i Metohiji, federalizaciji Makedonije i specijalnom statusu na jugu Srbije, ali i u Crnoj Gori i Grckoj. Albanski pokret ce biti spreman da pokrene i do 30000 obucenih "boraca" uz podrsku oko 20000 mafijaskih vojnika i na stotine miliona dolara koji ce se odvajati za odrzavanje balkanske krize. Albanski terorizam radi i na planu da njihova oruzana pobuna prati i delovanje NATO kroz protektorate ili "specijalne operacije". Na taj nacin se indirektno od strane mocnih drzava NATO (pre svega SAD) daje podrsku delovanju teroristicke organizacije "ANA" koja bi predstavljala politicki "lakmus" medjuetnickih sukoba na Balkanu.

Vojno krilo

Vojno krilo "ANA", objasnjava Kresovic, cinile bi oruzane formacije pod uniformom, urbana - gradska gerilu spremna za gradski ustanak i intifadu (kolektivni - narodni albanski ustanak), obavestajno-informativna sluzba (AOA-Albanska obavestajna agencija) koja bi koristila infrastrukturu "OVK, ONA, OVPBM" . Oni bi imali podrsku pojedinih stranih sluzbi, pre svih albanske tajne sluzbe SIK. Vecina albanskih ekstremistickih, ali i umerenijih medija radili bi za ciljeve "ANA". Poseban segment je veza "- ANA" - politickog i vojnog krila sa IRA i ETA, kao i PLO, po osnovu teroristicke i etnicke strategije.

U vojnom centru u Luizijani americki vojnici se pripremaju za odlazak na Kosmet

VEZBAJU NA SIPTARIMA

06. Sep 2001 Oko 600 Siptara sa Kosmeta, koji su se poslednjih godina, ili kao izbeglice ili kao doseljenici, nastanili u Sjedinjenim Americkim Drzavama, pristalo je da ovoga meseca, tri sedmice, ucestvuje u vojno-taktickoj vezbi americkih vojnika koji se pripremaju za misiju na Kosmetu, pocev od oktobra.

Siptari sa Kosmeta, sada zitelji Njujorka, Atlante, Hjustona ili Sent Luisa, otputovali su u ponedeljak u Centar za treniranje i obuku americkih zdruzenih snaga u Fort Polku, u Luizijani, da bi - kako je saopsteno americkoj javnosti -

"pomogli mirovnjacima za misiju na Kosovu". Za ucesce u vezbi, koja bi trebalo da ukupno kosta oko pet miliona dolara, svaki siptarski "glumac" ce zaraditi po 150 dolara dnevno. Oni ce statirati u oko 230 zamisljenih razlicitih situacija, kako bi se americki vojnici sto bolje uvezbali za zadatke koji ih od oktobra cekaju na Kosmetu.

Prema planu i programu rasporeda snaga Kfora na Kosmetu, oko 5.400 americkih vojnika bi trebalo da sest meseci, pocev od oktobra, boravi na Kosmetu. Oko 600 Siptara, muskaraca i zena, u starosnoj dobi izmedju 18 i 45 godine, angazovala je firma za konsalting TRNj Inc. Zadatak im je - jasan. Treba da "igraju" sami sebe, Siptare na Kosmetu, da govore albanski i da se "uzive" u ulogu povratnika.

Takodje ce "glumiti" i Srbe i druge civile koji zive na Kosmetu, nastojeci da americkim vojnicima "priblize" atmosferu i situaciju u toj pokrajini.

"Ponekad je dobro upoznati kako izgledaju drugi poslovi", izjavio je Spend Pula, 40-godisnji anesteziolog, koji sada radi kao administrator Medjunarodnog Crvenog krsta, uz ciju je pomoc, inace, pre dve godine i stigao do SAD. Njega ne brine "uloga" kakvu ce imati na vezbi americke vojske - nosenje slema, gas-maske, tereta... Vise se namucio u toku 35-casovne voznje autobusom do Fort Polka i nada se da ce, kako kaze, "posle svega mozda uspeti da vidi Nju Orleans". Siptarski "sufleri" na americkoj vojnoj vezbi "brifovani" su prosle nedelje u konferencijskoj sali u jednom hotelu, u predgradju Njujorka. Vlasnik hotela je Siptar, a "brifing" su odrzali visoki oficir americke vojske Arnoldo Gutieres i menadzer projekta TRNj Isuf Hajrizi. Tacno su im rekli sta ih sve cekta i sta ce sve morati da odglume kako bi zaradili oko 3.750 dolara.

Neki od siptarskih "glumaca" su se tada pozalili da im nece biti svejedno da uzvikuju antisiptarske poruke i to jos na srpskom jeziku. "Ne radim to zbog novca, nego zato sto zelim da Amerikanci pomognu mojim sunarodnicima", izjavila je 19-godisnja Rezita Gasi, iz Kosovske Mitrovice. Menadzer Hajrizi, nekadasnji siptarski studentski aktivista iz 1982. godine, porucio je "glumcima": "Jos imate vremena da se predomislite. Ne trazimo od vas da promenite ono sto vam je u srcu, ali vas molimo da to ostavite po strani u toku vezbe".

TRNj, kompanija bazirana u Ohaju, "sponzorisa" je prvi put slicnu vezbu americkih vojnika koji su se pripremali za misiju u Bosni i Hercegovini, posle decembra 1995. godine. Americki vojnici na Kosmetu su deo kontigenta Kfora od 46.000 vojnika, iz oko 30 zemalja, cija je misija pocela u junu 1999. godine.
